

Claudiu Constantin Dinu, Mădălina Dinu

Fișe OEPA

Organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Include grilele de examen:

- *Primire în profesie – avocat stagiar 2013-2019*
- *Primire în profesie – avocat definitiv 2014-2019*
- *Absolvire INPPA 2013-2018*

Cu explicații ale variantelor de răspuns

Ediția a 3-a, revizuită și adăugită

CUPRINS

PARTEA I. FIȘE	1
FIȘA NR. 1. Principiile și regulile fundamentale ale exercitării profesiei de avocat	3
FIȘA NR. 2. Primirea în profesia de avocat	21
FIȘA NR. 3. Incompatibilități, interdicții și nedemnități privind profesia de avocat	38
FIȘA NR. 4. Asistența judiciară	53
FIȘA NR. 5. Activitatea profesională a avocatului	62
FIȘA NR. 6. Drepturile și îndatoririle avocaților în raport cu clienții	71
FIȘA NR. 7. Raporturile dintre avocați	80
FIȘA NR. 8. Formele de exercitare a profesiei de avocat	89
FIȘA NR. 9. Modalitățile exercitării profesiei de avocat	105
FIȘA NR. 10. Drepturile și îndatoririle avocaților	110
FIȘA NR. 11. Regulile de deontologie profesională privind profesia de avocat	135
FIȘA NR. 12. Tabloul anual al avocaților	148
FIȘA NR. 13. Transferul, suspendarea și încetarea calității de avocat	154
FIȘA NR. 14. Răspunderea disciplinară a avocaților	160
FIȘA NR. 15. Răspunderea penală a avocaților	168
FIȘA NR. 16. Pregătirea și perfecționarea profesională a avocaților	170
FIȘA NR. 17. Organele profesiei de avocat	177
FIȘA NR. 18. Sistemul de asigurări sociale al avocaților	193
PARTEA A II-A TESTE-GRILĂ EXAMENE	203
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2013	205
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2014	208
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2015	212
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2016	216
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2017	220
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2018	224
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2019	228
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2014	232
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2015	237
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2016	242

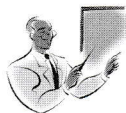
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2017	249
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2018	254
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2019	260
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2013	267
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2014	270
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2015	273
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2016	276
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2017	279
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2018	282
RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII	285
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2013	285
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2014	292
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2015	299
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2016	306
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2017	312
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2018	319
Grile examen – primire în profesie ca avocat stagiar 2019	328
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2014	335
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2015	341
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2016	347
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2017	355
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2018	362
Grile examen – primire în profesie ca avocat definitiv 2019	369
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2013	377
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2014	381
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2015	384
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2016	388
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2017	391
Grile examen de absolvire I.N.P.P.A. 2018	395

PARTEA I

FIȘE

PRINCIPIILE ȘI REGULILE FUNDAMENTALE ALE EXERCITĂRII PROFESIEI DE AVOCAT

Sediul materiei: art. 1, art. 2, art. 5 alin. (7) din Legea nr. 51/1995; art. 1-13 din Statutul profesiei de avocat; art. 2.1, art. 2.2, art. 2.3, art. 2.4, art. 4.1, art. 5.1 din Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană, art. 8-18 din Codul deontologic al avocatului român.

Noțiune – constituie regulile de bază ce reglementează întreaga activitate specifică profesiei de avocat.

- activitatea specifică profesiei de avocat se desfășoară în limitele unui cadru legal impus de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat^[1], de Statutul profesiei de avocat, de Codul deontologic al avocatului român^[2] și de Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană;
- prin intermediul Codul deontologic al avocatului român se stabilesc principiile esențiale și regulile de conduită pe care avocatul trebuie să le respecte, atât în exercițiul profesiei de avocat, cât și în viața sa publică și privată. Aceste principii și reguli stau la baza oricărei interpretări a reglementărilor profesionale, precum și la baza oricărei inițiative de reglementare profesională ori de modificare sau completare a dispozițiilor existente;
- în consecință, **exercitarea profesiei de avocat respectă**, înainte de toate, **principiul legalității** – în sens propriu;
- trebuie menționat faptul că reglementările mai sus indicate oferă dreptul comun în materie de organizare și exercitare a profesiei de avocat în România, însă există și reglementări din alte materii (aferele dreptului public sau privat) care completează cadrul și specificul acestei profesii, texte legale care detaliază sau circumscriu principiile și regulile fundamentale;
- normele legale aplicabile profesiei de avocat statuează o serie de principii și reguli de bază, văzute ca idei diriguitoare care guvernează întreaga activitate a avocatului, indiferent de forma sau modalitatea de exercitare a acestora;

[1] Republicată în M. Of. nr. 440 din 24 mai 2018 și modificată prin Legea nr. 46/2019 (M. Of. nr. 191 din 11 martie 2019).

[2] Regulile deontologice privind profesia de avocat se regăsesc în *Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană*, care a devenit și Codul deontologic al avocatului român începând cu data de 1 ianuarie 2007, aprobat de către Comisia Permanentă a U.N.B.R. prin Decizia nr. 1486 din 27 octombrie 2007; ulterior, Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, în ședința din 17 iunie 2017 a hotărât aprobarea Codului Deontologic al Avocatului Român (Hotărârea nr. 268 din 17 iunie 2017).

Respect pentru oameni și cărți

- ➔ principiile și regulile fundamentale exercitării profesiei de avocat au o **dublă importanță**:
 - ❖ definesc la modul general activitatea avocatului în calitatea acestuia de partener al justiției;
 - ❖ interpretarea și aplicarea tuturor aspectelor legale privitoare la profesia de avocat urmează a avea la bază aceste principii și reguli statuate legal.
- ➔ în conformitate cu art. 1 și art. 2 din Legea nr. 51/1995 și art. 1 alin. (2) din Statutul profesiei de avocat, **exercitarea profesiei de avocat este supusă următoarelor principii fundamentale**:
 1. principiul legalității;
 2. principiul libertății;
 3. principiul independenței;
 4. principiul autonomiei și descentralizării;
 5. principiul păstrării secretului profesional.
- ➔ pe lângă aceste principii care își găsesc o reglementare expresă în textele legale menționate, mai pot fi reținute, așa cum și doctrina a subliniat, dintr-o interpretare sistematică a acestora, o serie de principii cum ar fi:
 6. principiul deontologiei profesionale;
 7. principiul colegialității;
 8. principiul profesionalismului;
 9. principiul confraternității și respectului reciproc;
 10. principiul monopolului avocaților asupra activității specifice profesiei;
 11. principiul demnității și onoarei profesiei de avocat;
 12. principiul exercitării profesiei cu bună-credință;
 13. principiul confidențialității.
- ➔ în ceea ce ne privește, opinăm că cele cinci principii menționate expres în art. 1 alin. (2) din Statut sunt suficiente pentru a trasa cadrul și limitele desfășurării activității avocatului, prin prisma următoarelor argumente:
 - ❖ **o parte din principiile enunțate în subsidiar** (în afara celor menționate expres în textul legal) **sunt, de fapt, aplicări sau dezvoltări ale celor cinci principii** (de exemplu, principiul referitor la monopolul activității avocațiale este o aplicare a principiului legalității, principiul confidențialității se regăsește integral în principiul păstrării secretului profesional);
 - ❖ unele din principiile subsidiare sunt în realitate obligații legale care incumbă avocatului (avem în vedere confraternitatea, profesionalismul, demnitatea);
 - ❖ în fine, principiul exercitării cu bună-credință a activității este o regulă care își are izvorul în Codul civil, fiind **o regulă specifică exercitării oricărui drept, inclusiv în cazul exercitării profesiei de avocat**.

- ⇒ având în vedere aceste aspecte, considerăm că se impune, ca fiind suficientă, analizarea numai a celor cinci principii prevăzute de art. 1 alin. (2) din Statut, urmând ca în cadrul fiecărei dezvoltări să inserăm și aspectele complementare.

I. PRINCIPIUL LEGALITĂȚII

- ⇒ activitatea specifică profesiei de avocat se circumscrie unui cadru legal bine definit. Astfel, aceasta este reglementată în condițiile prevăzute de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale Statutului acestei profesii [art. 1 alin. (1) din Statut];
- ⇒ soluția se regăsește și în art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995;
- ⇒ totodată, în exercitarea profesiei, **avocatul** se supune [potrivit art. 2 alin. (1) din Lege], mențiune reglementată identic și în art. 3 alin. (1) din Statut numai:
 - legii,
 - statutului profesiei și
 - codului deontologic;
- ⇒ în fine, **profesia de avocat** este **organizată și funcționează în condițiile prevăzute de Lege și Statut** [art. 4 alin. (1) din Statut];

Rezultă că, principiul legalității, impus de rolul și poziția avocatului în actul de justiție (partener indispensabil al justiției), sub aspectul mai sus menționat cuprinde două componente:

NB

- ⇒ **exercitarea efectivă a profesiei de avocat** este prevăzută prin lege, statut și cod deontologic;
- ⇒ **organizarea avocaturii** (structura profesională și formele de exercitare a profesiei) respectă, de asemenea, legea, statutul și codul deontologic.

- ⇒ profesia de avocat se exercită **numai de avocații înscriși în tabloul baroului** din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România – U.N.B.R. [art. 1 alin. (2) din Lege]. U.N.B.R. este persoană juridică de interes public, înființată prin Lege, fiind unica succesoare de drept a Uniunii Avocaților din România [art. 5 alin. (3) din Statut];

NB

Cu privire la apartenența avocatului la un barou component al U.N.B.R, potrivit Deciziei nr. 15/2015 (M. Of. nr. 816 din 3 noiembrie 2015) pronunțată în Recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, fapta unei persoane care exercită activități specifice profesiei de avocat în cadrul unor entități care nu fac parte din formele de organizare profesională recunoscute de Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consti-

tuie infrațiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități, prevăzută de art. 348 C. pen.

- prin urmare, asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995 echivalează cu **lipsa de apărare** a acestuia^[3];
- de asemenea, constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise, ceea ce înseamnă că [art. 1 alin. (3) din Lege]:
 - actele de constituire și de înregistrare sunt nule de drept;
 - nulitatea poate fi constatată și din oficiu.
- toate barourile din România, constituite potrivit Legii, sunt membre de drept ale Uniunii Naționale a Barourilor din România [art. 5 alin. (2) din Statut]. În fiecare județ și în municipiul București există și funcționează un singur barou, persoană juridică de interes public. Acesta este constituit din toți avocații înscrși în tabloul avocaților care au sediul profesional principal în localitățile de pe raza acestuia [art. 5 alin. (1) din Statut];
- în completarea acestui principiu, legiuitorul a prevăzut în art. 59 alin. (6) din Lege că folosirea fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R.” ori „Uniunea Avocaților din România” sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de lege **constituie infrațiune** și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă [a se vedea, în acest sens, și art. 5 alin. (5) din Statut];

Din analiza dispozițiilor legale mai sus menționate rezultă două consecințe:

↙
NB

- **Uniunea Națională a Barourilor din România, în viziunea legiuitorului, fără putință de tăgadă, este unicul corp profesional, la nivel național**, iar constituirea ori funcționarea altor entități care nu fac parte din această structură centrală sunt interzise, răspunderea juridică fiind în acest caz de natură penală;
- există un **monopol instituit prin lege cu privire la exercitarea avocaturii**, în sensul că numai avocații înscrși într-un barou – membru al U.N.B.R. – pot exercita, în mod legal, această profesie.

- în exercițiul profesiei, avocații nu pot desfășura decât **acele activități prevăzute în mod expres de lege**. Legiuitorul a înțeles să reglementeze, în mod exhaustiv, în art. 3 din Lege, activitățile pe care le poate realiza un avocat, orice altă variantă fiind interzisă, sub sancțiuni disciplinare, civile ori penale;

[3] RIL, I.C.C.J., S.U., Decizia nr. XXVII/2007 (M. Of. nr. 772 din 14 noiembrie 2007).

Respect pentru oameni și cărți

- un aspect al monopolului activității avocațiale îl constituie și faptul că activitățile prevăzute în art. 3 din Lege nu pot fi îndeplinite de alți profesioniști sau neprofesioniști. Astfel, exercitarea, fără drept, a oricărei activități specifice profesiei de avocat constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale [art. 25 alin. (2) din Lege];
- de asemenea, actele specifice profesiei de avocat, efectuate în mod public de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile legii, sunt nule [art. 25 alin. (4) din Lege];
- avocatul este dator să dea clientului **sfaturi juridice corespunzătoare legii și să acționeze numai în limitele legii, ale statutului și ale codului deontologic**, potrivit crezului său profesional [art. 7 alin. (4) din Statut], libertatea și independența profesiei fiind principii în baza cărora avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale clienților [art. 6 alin. (1) din Statut];
- avocatul este indispensabil justiției și justițiabililor și are sarcina de a apăra drepturile și interesele acestora, fiind deopotrivă sfătuitorul și apărătorul clientului său [art. 7 alin. (1) din Statut];
- scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie **promovarea și apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime** ale persoanelor fizice și persoanelor juridice, de drept public și de drept privat [art. 2 alin. (1) din Statut];

Din analiza aspectelor mai sus menționate, se deduce ideea că avocatul este supus unei duble condiționalități:

↙
NB

- în activitatea sa **va respecta legea, statutul și codul deontologic**;
- **activitatea sa se circumscrie intereselor clientului** care îl angajează să desfășoare una dintre activitățile prevăzute de art. 3 din Lege.

- ambele condiționalități de mai sus trebuie respectate, neexistând o prioritizare a acestora. În acest sens, se poate vorbi de o **parțialitate a avocatului**, aspect firesc dacă avem în vedere statutul și rolul legal al acestuia. Cu alte cuvinte, dacă un client are interese contrare legii, avocatul are următoarele obligații:
 - ❖ să-l informeze pe client asupra caracterului ilegal al demersului solicitat;
 - ❖ să nu dea curs unui demers care nu ar avea fundament legal;
 - ❖ să nu se angajeze în efectuarea acestui demers ilicit (chiar dacă a învederat clientului acest aspect, iar acesta acceptă un eventual risc) pentru a percepe un onorariu.
- avocatul, în calitate de partener al justiției, îndeplinește o **activitate care are atât o componentă de ordine publică, cât și o componentă de ordine privată**. Astfel, avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului [art. 2 alin. (2) din Lege], regulă reluată și la nivelul Statutului – în exercitarea dreptului la apărare recunoscut și garantat de Constituția României, republicată, de lege, de pactele și de tratatele la care România este parte, avocatul are dreptul și obligația de a stăruii, prin toate mijloacele legale, pentru realizarea

Respect pentru oameni și cărți

liberului acces la justiție, pentru un proces echitabil și soluționat într-un termen rezonabil, indiferent de natura cauzei sau de calitatea părților [art. 2 alin. (2) din Statut];

- această componentă a principiului legalității are consacrare la nivel legal, deoarece în exercitarea dreptului de apărare avocatul **are dreptul și obligația de a stăru pentru realizarea liberului acces la justiție, pentru un proces echitabil și într-un termen rezonabil** [art. 2 alin. (5) din Lege];
- deși avocatul îndeplinește și un mandat de la clientul său (persoană fizică sau juridică privată ori publică), **scopul activității sale nu se subsumează exclusiv interesului clientului său, ci interesează și activitatea justiției**, atât timp cât, în activitatea sa, există o obligație a avocatului de a asigura accesul liber la justiție (principiu specific organizării judiciare), existența unui proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil (principiul specific procesului civil ori penal) ori de a acorda ajutor public judiciar (art. 70 și urm. din Lege, respectiv art. 150 și urm. din Statut).

Concluzionând:

- exercitarea profesiei de avocat și organizarea avocaturii (structura profesională și formele de exercitare a profesiei) sunt prevăzute de Lege, Statut și Codul deontologic;
- Uniunea Națională a Barourilor din România este unicul corp profesional, la nivel național, iar activitatea avocațială nu poate fi îndeplinită decât de către avocați înscrși în barou, membru al U.N.B.R.;
- scopul exercitării profesiei de avocat este promovarea și apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor, nefiind subsumat exclusiv interesului clientului, ci interesând și activitatea justiției;
- avocatul are dreptul și obligația de a stăru pentru realizarea liberului acces la justiție, pentru un proces echitabil și într-un termen rezonabil;
- avocatul este dator să acționeze numai în limitele legii și să dea clientului sfaturi juridice corespunzătoare legii.

↩
NB

II. PRINCIPIUL LIBERTĂȚII

- libertatea exercitării profesiei de avocat se referă atât la persoana acestuia, cât și la corpul profesional, fiind un principiu consacrat legal;
- astfel, profesia de avocat este liberă, în condițiile legii și ale statutului profesiei [art. 1 alin. (1) din Lege, art. 1 alin. (1) din Statut];
- libertatea profesională este specifică profesiei de avocat și decurge firesc din natura acestei profesii;

Respect pentru oameni și cărți

- ⇒ libertatea și independența profesiei de avocat sunt principii în baza cărora avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale clienților [art. 6 alin. (1) din Statut];
- ⇒ **această libertate nu este absolută, limitările fiind impuse de lege, statut și cod deontologic;**
- ⇒ se concretizează prin:

1. Alegerea formei de exercitare a profesiei

- ⇒ avocatul este liber să își aleagă, să schimbe și să dispună, în tot sau în parte, de forma de exercitare a profesiei, în condițiile prevăzute de Lege și de Statut [art. 6 alin. (2) din Statut], regulă care vine în concordanță cu art. 5 alin. (7) din Lege, care prevede că avocatul poate schimba oricând forma de exercitare a profesiei, cu înștiințarea baroului din care face parte;
- ⇒ de asemenea, orice avocat, indiferent de forma de exercitare a profesiei, poate să încheie convenții de colaborare cu experți sau cu alți specialiști, în condițiile legii (art. 7 din Lege);
- ⇒ libertatea de alegere a formei de exercitare a profesiei este caracterizată de următoarele aspecte:
 - ❖ avocatul este **liber să-și aleagă forma de exercitare a profesiei**, oricând în cursul carierei sale, organele profesiei neputând limita acest drept;
 - ❖ **formele profesiei pentru care poate opta avocatul sunt limitativ prevăzute** de Lege și de Statut;
 - ❖ opțiunea avocatului, deși este liberă, **trebuie adusă, în condițiile legii, la cunoștința organelor profesiei;**
 - ❖ **opțiunea avocatului trebuie să fie unică**, neputând exercita profesia, în același timp, în mai multe forme de activitate specifice [art. 5 alin. (8) din Lege];
 - ❖ avocații au dreptul de a stabili, la constituirea formelor de exercitare a profesiei și ulterior, patrimoniul afectat exercitării profesiei, în condițiile legii [art. 5 alin. (10) din Lege];
 - ❖ avocatul, în condițiile legii și pentru îndeplinirea scopului activității sale, poate încheia convenții de colaborare cu experți sau cu alți specialiști.

2. Alegerea avocatului de către client

- ⇒ în conformitate cu art. 2 alin. (4) din Lege, orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul, nimeni neputând impune unei persoane un anumit avocat, cu excepția cazurilor privitoare la acordarea asistenței judiciare obligatorii sau dispuse de către organul judiciar, a asistenței judiciare prin avocat ca formă a ajutorului public judiciar și a asistenței gratuite [art. 6 alin. (3) din Statut];
- ⇒ orice clauză ori **convenție contrară**, prohibitivă sau restrictivă este lovită de **nulitate absolută**;

- în cazurile în care avocatul este desemnat din oficiu, mandatul avocatului desemnat să acorde asistență judiciară obligatorie încetează în momentul în care partea își angajează un apărător (art. 169 din Statut);
- de asemenea, clientul are dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică sau să îl modifice de comun acord, în condițiile legii, renunțarea unilaterală a clientului neconstituind cauză de exonerare pentru plata onorariului convenit, pentru serviciile avocațiale prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului [art. 28 alin. (2) din Lege]. În această situație ne aflăm în ipoteza încetării contractului de asistență juridică prin renunțarea unilaterală a clientului [art. 147 alin. (1) din Statut].

3. Acceptarea clientului de către avocat

- **Regula:** avocatul este liber să accepte sau nu un anumit client care îi solicită un serviciu specific profesiei de avocat;
- **Excepția:** avocatul desemnat să acorde ajutorul public judiciar nu poate refuza această sarcină profesională decât:
 - în caz de conflict de interese;
 - pentru alte motive justificate.
 Refuzul nejustificat de a prelua cazul sau de a continua executarea constituie abatere disciplinară [art. 72 alin. (1) și (2) din Lege];
- chiar în ipoteza în care avocatul a acceptat un client, **acesta (avocatul) are dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică** (situație în care încetează contractul – art. 147 alin. (1) din Statut, cu respectarea termenelor și a condițiilor prevăzute în cuprinsul art. 89 CPC] **sau să îl modifice de comun acord cu clientul**, în condițiile legii [art. 28 alin. (2) din Lege];
- prin raportare la specializarea și pregătirea profesională a avocatului și la specificul cauzei, acesta este obligat să refuze un client ori de câte ori este conștient că nu îi poate oferi cu promptitudine serviciul profesional solicitat [art. 134 alin. (5) din Statut].

➤ **În concluzie**, cu privire la libertatea atât a avocatului, cât și a clientului de a iniția ori derula o activitate contractuală, specifică profesiei de avocat, trebuie reținute următoarele:

➤
NB

- **raportul contractual dintre avocat și client este liber**, cu excepțiile expres prevăzute de lege;
- **contractul dintre avocat și client are la bază și încrederea în activitatea desfășurată de avocat, sau în conduita clientului**, sens în care ambele părți pot renunța unilateral la serviciile avocațiale, în condițiile legii și ale statutului.